

Համադրած եմ ես որ՝ ոչ թէ ընդ գրեական կը թափուցանէիր և կէտադրութեամբ կանցնէիր զայն, այլ ի վերայ աշտանակի կրագմեցնէիր. բայց ձեր դժբախտութենից ոչ եղև է և ոչ կարող է լինել ինչ, իսկ ինչ կվերաբերի իմ հրաժարականը տալուն այդ ևս ծիծաղելի զրպարտութիւն է։ Ասացէք՝ ի՞նչ կապ ունի իմ հրաժարական տալը Առաջնորդի փոխուելոյ հետ։ Այս սեղ ևս իմ չափաբանողը սայթաքվում է թիւր մեկնութիւն է ապի գործոյն. ես ընտրեալ եմ ի պաշտօն երեսփոխանութեան երեք տարով. ի 1 փետրվարի 1873 ամիսի սոյդ պաշտօնում և ի 1876 թուականի Փետրվարի 1 ին լրացնելով իմ պաշտօնաժամանակը՝ առի հրաժարական կանոնադր ձեռով։ Այլ և գրէ թէ իմ հաշիւներս Առաջնորդին ետև առանց յայտնելոյ ժողովրդեան։ Այստեղ ևս արդոյ յօդուածագրողին չէ յաջողել իւր դժոխային նախանշը յառաջ տանել. ահա բացատրենք իմ երեսփոխանական հաշիւները յընթաց երեք ամաց ներկայացրել եմ նախ ժողովըրդից ընտրած հաշուառեաններին և ապա նոցանից վտերացեալ Ժողովին առ մասնաւոր ներկայացրել եմ ոչ թէ Առաջնորդին, այլ որպէս կարին է՝ վիճակային կոնսիստորիային ի վերադննութիւն։

Թեպէտ և վերոյիշեալ յօդուածի առաջաբանի մէջը գրած է թէ «պատասխանատուութիւնը արդոյ Գ. Ե. եանցի վերայ թող լով՝ անկողմնակալութեամբ կհրաժարակնք հետեւեալը. յուսարով դի օրոց անկ է՝ կիտութեան նորա ևս կարևոր բացատրութիւնները տալ կամ զգուշանալ. իսկ յօդուածի տակը դրած են այս երեք զիտատաները Գ. Բ. Ե. (*)»։ Երեւի երկրորդն ևս համարուհի համանման և համարնակ անձինք են, որ խելքը խելքին տալով ստեղծել են վերոյիշեալ պարսկական զրպարտութիւնները. աշխատելով եթէ կարելի է ստորացնել իմ վարկը ընթերցողների աչքումը։

ՊԱՍԻՆ ԽՈՋԱՅԵԱՆՅ.

ՏԻՒՒՄ:

(*) Այս է ուղեղը։ Բայց թէ մի քանի՞ անձինք են գրողները. զայն չգիտեմք։

Ի. ԽԱՐԷ.

Ա. Ե. ՊԻՍԿԱՊՈՍ.

Ս. Էջմիածնի Միաբաններէն Արէլ Եղիսկոպոս Միթիմարեանց ի 12 ն ամսոյս իւր մահկանացու կենաց ընթացքը կ'ըքցի, և ի յաջորդ աւուրն և կեղեցական հանդիսիւ մարմնը Միաբանութեան գերեզմանատանում ի հող ամփոփեցնու։

ՍՈՒՐԷԱՆԳԱԿԻ ԲԻԻՋԱՆԳԵԱՆ.

Ս. ՀԱԼԱՍԻԿ ՀԵՏԵԼԵԱՅՆ Է ԱՅՆ ՆԱՄԱԿԸ՝ ՈՐՈՅ ՀԱՄԱՐ ԴԱՄԱՆԻՆԻ՝ + ՎԵՐՆԱԳՐՈՎ ԵՂՈՒԵԱԾՈՅ ԽՈԹԵԼԻ ՎԵՐՐ ԽՈՍԵԳԱՆՔԻՆ։

ԸՆԴԳԵՄ ԲԱՐԲԱՆՋՄԱՆՅ.

Կալիթա. 13 սեպտ. 76

. . ԽՏԷՊԷՐ Է ՏԷՐ ՄԱՆԻՆ ԵՐԱՇԵՅ.

Ռանգունայ Պ. Ս. Մ. Մանուկ բարեկամես նամակ ստացայ, որուն մէջ զիւր մէկ կայր Եղմիր Պարսն Առեկա Պարզազարեանին հասուցանելու, որ է Զուրայու և Հնդկաստանի Թեմական Առաջնորդ Սրբազան Գրիգորիս Արքեպիսկոպոսի Բրմանստանի թագաւորին ներկայանալուն ճշգրիտ պատմութիւնը։ Յայտնի է ձեզ՝ որ այս նիւթիս վերայ քանիցս գրեց Երշայոյսը՝ Պոկաթու թղթակցին ինքնօրէն շարայաբեալ քողորկեալ երգիծական պատմութիւն ձեռացնելով։ Մեզ անյայտ է թէ ի՞նչ կերպիւ Պ. Պարզազարեանը կը գրաւուի Պոկաթու իրեն թղթակցէն, միայն այսքանս յայտնի է Հնդկաստանի բնակչաց, որ իրեն թղթակցին ինչ լուր որ հաղորդէ՝ կատիկութի տակու՝ ճշմարտութեան ու ստույթեան չի նայելով. ընդ հակառակն՝ նորա թղթակցի զբոսութեան դէմ որ և է ճշմարտութիւնը չի հրաժարակնք։

Մէկ մասին Պ. Պարզազարեանը մեղադրելու չէ թղթակցին այնպիսի կատարելութիւն մ'ունի։